

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► **B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/1624**

(2016. gada 14. septembris)

par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007, Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK

(OV L 251, 16.9.2016., 1. lpp.)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

	Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1896 (2019. gada 13. novembris)	L 295	1	14.11.2019.

▼B**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES)
2016/1624****(2016. gada 14. septembris)**

par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007, Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK

▼M1**▼B***20. pants***Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību sastāvs un izvietošana**

1. Aģentūra izvieto robežsargus un citu attiecīgo personālu kā Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību dalībniekus kopīgās operācijās, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos un saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām. Aģentūra var arī izvietot ekspertus no sava personāla.

2. Pēc izpilddirektora priekšlikuma valde ar tās balsstiesīgo locekļu absolūto balsu vairākumu lemj par to robežsargu un cita attiecīgā personāla specializācijām un kopējo skaitu, kāds jādara pieejams Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībām. Tādu pašu procedūru piemēro jebkādām turpmākām izmaiņām attiecībā uz specializācijām un kopējo skaitu. Dalībvalstis dod ieguldījumu Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību komplektēšanā no valsts rezerves, balstoties uz dažādām noteiktajām specializācijām, un izvirza robežsargus un citu attiecīgo personālu, kas atbilst nepieciešamajām specializācijām.

3. Dalībvalstu robežsargu ieguldījumu konkrētās kopīgās operācijās nākamajam gadam plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma dara robežsargus pieejamus izvietošanai, ja vien tās nesaskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādu pieprasījumu iesniedz vismaz 21 darba dienu pirms paredzētās izvietošanas. Ja dalībvalsts atsaucas uz šādu ārkārtas situāciju, tā Aģentūrai rakstveidā sniedz vispusīgu informāciju par iemesliem un situāciju, un tās, proti, informācijas, saturu iekļauj 12. punktā minētajā ziņojumā.

4. Attiecībā uz ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem pēc izpilddirektora priekšlikuma valde ar trīs ceturtdaļu balsu vairākumu lemj par robežsargu vai cita attiecīga personāla specializācijām un minimālo skaitu, kāds jādara pieejams Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību ātrās reaģēšanas rezervei. Tādu pašu procedūru piemēro jebkādām turpmākām izmaiņām attiecībā uz ātrās reaģēšanas rezerves robežsargu vai cita attiecīga personāla specializācijām un kopējo skaitu. Dalībvalstis dod ieguldījumu ātrās reaģēšanas rezerves komplektēšanā no valsts ekspertu rezerves, balstoties uz dažādām noteiktām specializācijām, un izvirza robežsargus vai citu attiecīgo personālu, kas atbilst nepieciešamajām specializācijām.

▼B

5. Ātrās reaģēšanas rezerve ir pastāvīgs korpuss, kas nodots tūlītējā Aģentūras rīcībā un kas var tikt izvietots no katras dalībvalsts piecās darba dienās no dienas, kad izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts ir vienojušies par operatīvo plānu. Šajā nolūkā katra dalībvalsts ik gadu dara pieejamu Aģentūrai zināmu skaitu robežsargu vai cita attiecīgā personāla. To specializācijas nosaka ar valdes lēmumu. Kopīgais personāla skaits, kādu dalībvalstis dara pieejamu, sasniedz vismaz 1 500 robežsargu vai cita attiecīgā personāla. Aģentūra var pārbaudīt, vai dalībvalstu piedāvātie robežsargi atbilst noteiktajām specializācijām. Aģentūra var pieprasīt, lai dalībvalsts izslēdz robežsargu no rezerves neatbilstošas uzvedības vai noteikumu pārkāpuma gadījumā.

6. Katra dalībvalsts ir atbildīga par savu ieguldījumu robežsargu vai cita attiecīgā personāla skaita nodrošināšanā, kā minēts 5. punktā, saskaņā ar I pielikumu.

7. Dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma dara robežsargus un/vai citu attiecīgo personālu no ātrās reaģēšanas rezerves pieejamus izvietojšanai. Ja riska analīze un jebkurš pieejams neaizsargātības novērtējums liecina, ka kāda dalībvalsts saskaras ar situāciju, kas būtiski ietekmētu valsts uzdevumu izpildi, tās ieguldījums ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma izvietojšanai ir puse no tās ieguldījuma, kas noteikts I pielikumā. Uzņēmēja dalībvalsts, kurā notiek ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākums, neizvieto personālu, kas veido daļu no tai noteiktā ieguldījuma ātrās reaģēšanas rezervē. Ja pietrūkst personāla izvietojšanai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā, valde, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, pieņem lēmumu par to, kā minēto trūkumu aizpildīt.

8. Ja nepieciešams, Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību izvietojšanu no ātrās reaģēšanas rezerves nekavējoties papildina ar papildu Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībām. Minētajā nolūkā dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma nekavējoties paziņo to savas valsts rezerves robežsargu un cita attiecīgā personāla skaitu, uzvārdus un specializācijas, kurus tās var darīt pieejamus septiņās darba dienās pēc ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma sākšanas. Dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma dara robežsargus un citu attiecīgo personālu pieejamus izvietojšanai, ja vien tās nesaskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Ja dalībvalsts atsaucas uz šādu ārkārtas situāciju, tā Aģentūrai rakstveidā sniedz vispusīgu informāciju par iemesliem un situāciju, un tās, proti, informācijas, saturu iekļauj 12. punktā minētajā ziņojumā.

9. Ja rodas situācija, kurā vajag vairāk robežsargu, nekā noteikts saskaņā ar 5. un 8. punktu, izpilddirektors nekavējoties informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju. Viņš aicina Padomi censties panākt, lai dalībvalstis apņemtos aizpildīt trūkumu.

10. Dalībvalstis nodrošina, lai robežsargi un cits attiecīgais personāls, kas ir to ieguldījums, atbilstu valdes nolemtajām specializācijām un skaitam. Izvietojšanas ilgumu nosaka piederības dalībvalsts, bet katrā ziņā tas nav mazāks par 30 dienām, izņemot gadījumu, kad operācija, kuras daļa ir izvietojšana, ir īsāka par 30 dienām.

▼ B

11. Aģentūra nodrošina Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības ar kompetentiem robežsargiem vai citu attiecīgo personālu, ko dalībvalstis norīkojušas uz Aģentūru kā valstu ekspertus. Dalībvalstu ieguldījumu robežsargu vai cita attiecīgā personāla norīkošanā uz Aģentūru nākamajam gadam plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Dalībvalstis dara robežsargus vai citu attiecīgo personālu pieejamus norīkošanai saskaņā ar minētajiem nolīgumiem, ja vien tas būtiski neietekmētu valsts uzdevumu izpildi. Šādās situācijās dalībvalstis var atsaukt savus norīkotos robežsargus vai citu attiecīgo personālu.

Šādi norīkojumi var būt uz 12 mēnešiem vai ilgāk, bet katrā ziņā ne mazāk par trīs mēnešiem. Norīkotos robežsargus un citu attiecīgo personālu uzskata par vienību dalībniekiem, un viņiem ir savu vienību dalībnieku uzdevumi un pilnvaras. Dalībvalsti, kura norīkojusi minētos robežsargus vai citu attiecīgo personālu, uzskata par viņu piederības dalībvalsti.

Citu personālu, ko Aģentūra nodarbina kā pagaidu darbiniekus un kam nav robežkontroles pienākumu veikšanai vajadzīgās kvalifikācijas, izvietoti kopīgajās operācijās tikai koordinācijas un citu tādu uzdevumu veikšanai, kuriem nav vajadzīga pilnīga robežsargu apmācība. Tie neveido daļu no Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībām.

12. Aģentūra reizi gadā informē Eiropas Parlamentu par to robežsargu skaitu, kurus katra dalībvalsts saskaņā ar šo pantu ir apņēmusies nosūtīt dalībai Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībās, un faktiski izvietoto robežsargu skaitu. Šajā ziņojumā uzskaita dalībvalstis, kas iepriekšējā gadā atsaukušās uz 3. un 8. punktā minēto ārkārtas situāciju. Tajā ietver arī attiecīgās dalībvalsts norādītos iemeslus un informāciju.

▼ M1**▼ B***30. pants***Piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistu rezerve**

1. Aģentūra no valsts kompetentajām struktūrām izveido piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistu rezervi, kuri veic atgriešanas operācijas saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK 8. panta 4. un 5. punktā minētajām prasībām un kuri ir apmācīti saskaņā ar šīs regulas 36. pantu.

2. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma nosaka to piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistu specializāciju un skaitu, kas jādara pieejami minētajai rezervei. Tādu pašu procedūru piemēro jebkādam turpmākām izmaiņām specializācijā un kopējā skaitā. Dalībvalstis savu ieguldījumu rezervē sniedz, ieceļot noteiktajai specializācijai atbilstošus piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistus. Rezervē iekļauj piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā.

▼ B

3. Dalībvalstu ieguldījumu piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistu nosūtīšanai atgriešanas operācijās un pasākumos nākamajam gadam plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem dalībvalstis dara piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistus pieejamus izvietošanai pēc Aģentūras pieprasījuma, ja vien tās nesaškas ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādu pieprasījumu iesniedz vismaz 21 darba dienu pirms plānotās izvietošanas vai piecas darba dienas pirms ātrās reaģēšanas atgriešanas nodrošināšanas operācijas.

4. Aģentūra pēc pieprasījuma dara piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistus pieejamus iesaistītajām dalībvalstīm, lai viņi pavadītu atgriešanas personas to vārdā un piedalītos atgriešanas operācijās un atgriešanas nodrošināšanas operācijās. Tā dara pieejamus piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā visām atgriešanas operācijām, kurās iesaistīti bērni.

5. Uz piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistiem atgriešanas operāciju vai atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā aizvien attiecas viņu piederības dalībvalsts disciplinārie pasākumi.

*31. pants***Personu atgriešanas speciālistu rezerve**

1. Aģentūra no valstu kompetentajām struktūrām un no Aģentūras personāla izveido personu atgriešanas speciālistu rezervi, kuriem ir ar atgriešanu saistīto darbību veikšanai vajadzīgās prasmes un kompetence un kuri ir apmācīti saskaņā ar 36. pantu. Minētos speciālistus dara pieejamus specifisku uzdevumu veikšanai, piemēram, īpašu trešo valstu valstspiederīgo grupu apzināšana, ceļošanas dokumentu ieguve no trešām valstīm un konsulārās sadarbības sekmēšana.

2. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma nosaka to atgriešanas speciālistu specializāciju un skaitu, kas jādara pieejami minētajai rezervei. Tādu pašu procedūru piemēro jebkādām turpmākām izmaiņām specializācijā un kopējā skaitā. Dalībvalstis savu ieguldījumu rezervē sniedz, iecelot noteiktajai specializācijai atbilstošos speciālistus. Rezervē iekļauj speciālistus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā.

3. Dalībvalstu ieguldījumu atgriešanas speciālistu nosūtīšanai dalībai atgriešanas operācijās un atgriešanas nodrošināšanas operācijās nākamajam gadam plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem dalībvalstis dara atgriešanas speciālistus pieejamus izvietošanai pēc Aģentūras pieprasījuma, ja vien tās nesaškas ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādu pieprasījumu iesniedz vismaz 21 darba dienu pirms plānotās izvietošanas vai piecas darba dienas pirms ātrās reaģēšanas atgriešanas nodrošināšanas operācijas.

4. Aģentūra pēc pieprasījuma dara atgriešanas speciālistus pieejamus dalībvalstīm, kuras piedalās atgriešanas operācijās, un līdzdalībai atgriešanas nodrošināšanas operācijās. Aģentūra dara pieejamus atgriešanas speciālistus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā visām atgriešanas operācijām, kurās iesaistīti bērni.

▼ B

5. Uz personu atgriešanas speciālistiem atgriešanas operāciju vai atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā aizvien attiecas viņu piederības dalībvalsts disciplinārie pasākumi.

▼ M1
